

Отвeтник: Агенция за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Апелативния съвет към ответника, постановено на 17 февруари 2017 г. по образуваното по постъпила жалба дело А-001-2017 (consolidated) в частта му относно отхвърлянето на молбата за встъпване, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: нарушение на член 11 от процедурния правилник на Апелативния съвет към ответника, както и нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като Апелативният съвет неправомерно приел, че жалбоподателят има оправдан интерес от изхода на производството по обжалване.
2. Второ основание: нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС (тежко нарушение на задължението за мотивиране).
3. Трето основание: нарушение на правото на изслушване на жалбоподателя, тъй като Апелативният съвет не връчил на жалбоподателя становището на ответника по молбата на жалбоподателя за встъпване.

Жалба, подадена на 27 февруари 2017 г. — *Torné*/Комисия

(Дело T-128/17)

(2017/C 129/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Isabel Torné (Algés, Португалия) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocat)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

Да постанови

- отмяна на решението от 16 април 2016 г., с което е отхвърлено искането му за определяне на ставката за придобиване на пенсионните му права и възрастта за пенсионирането му.
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят в настоящото производство оспорва решението с което имплицитно е отхвърлено искането му да получи предварително решение относно някои определени и непроменливи елементи за изчисляване на пенсионните му права. Той счита, че имплицитното отхвърляне на искането му представлява неприемане на наложена от Правилника мярка и следователно е акт с неблагоприятни последици, който нарушава неговите интереси, по смисъла на член 90 от Правилника.

Във връзка с елементите за изчисляване на пенсията му жалбоподателят оспорва и практиката на Комисията да приема, че когато срочно нает служител, по отношение на когото се прилага член 2, буква е) от Условията за работа на другите служители, се прехвърля към друга агенция на Европейския съюз, това предполага сключването на нов договор, различен от предишния, и свидетелства за прекъсване на кариерното развитие на този служител и поради това налага да се приложат новите разпоредби от Правилника относно пенсията за прослужено време.

**Жалба, подадена на 2 март 2017 г. — Argus Security Projects/Комисия и Европейска служба за
външна дейност (ЕСВД)**

(Дело T-131/17)

(2017/C 129/42)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Argus Security Projects Ltd (Лимасол, Кипър) (представители: T. Bontinck и A. Guillerme, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията за прихващане на сума в размер на 52 600 EUR, съдържащо се в писмото ѝ от 13 февруари 2017 г.,
- да отмени решението на Комисията, действаща за сметка на счетоводителя на ЕСВД, за прихващане на сума в размер на 41 522 EUR, съдържащо се в писмото ѝ от 15 февруари 2017 г.,
- да отмени решението на Комисията, действаща за сметка на счетоводителя на ЕСВД, за прихващане на сума в размер на 6 324 EUR, съдържащо се в писмото ѝ от 28 февруари 2017 г.,
- да осъди Европейската комисия и ЕСВД да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Според жалбоподателя приемането на едностранни решения за прихващане, каквито са обжалваните решения, при наличие на договорни отношения, още повече, когато другата страна по договора е предявила иск на основание договорна отговорност пред определения с договора компетентен съд, трябва да се счита за незаконосъобразно и противоречащо на член 47 от Хартата.
2. Второто основание е изведено от липсата на компетентност на Европейската комисия и на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да приемат решения за прихващане при наличие на договор. Ответниците превишили правата си като използвали едностранни правомощия, за да приключат спор с договорен произход, и затова трябвало обжалваните решения да бъдат отменени поради липсата на компетентност на техния автор.
3. Третото основание е изведено от нарушение на член 80 от Регламент № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (наричан по-нататък „финансовият регламент“). Жалбоподателят счита, че след като производството пред белгийския съд все още е висящо, счетоводителят на Комисията няма законно основание да счита, че посоченото вземане е безспорно, ликвидно и изискуемо. Следователно то не отговаря на условията, определени в член 80 от финансовия регламент, и поради това с него не може да се прави прихващане.